

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813218307
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813218307.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: S. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. U., V. XXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou X. T., zamestnankyňou Okresného súdu v Prievidzi, o zaplatenie 183,40 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 186,20 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 183,40 eur od 21.1.2011 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 194,30 eur a iných trov v sume 16,50 eur na účet právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 183,40 eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 21.9.2010 do 20.1.2011 v sume 2,84 eur a 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 183,40 eur od 21.1.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že odporca uzatvoril s jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., zmluvu č. XXXXXXXXX dňa 27.1.2006. Na základe tejto zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver v sume 1.394,14 eur a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach po 36,68 eur vždy k 20. dňu v mesiaci riadne a včas. Túto povinnosť si však odporca nesplnil a s úhradou dlžnej sumy sa dostal do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2009, uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., prešla pohľadávka voči odporcovi na navrhovateľa. Ku dňu podania návrhu dlžná suma predstavovala 2.920,65 eur a pozostávala z istiny vo výške 2.478,58 eur a úroku z omeškania v sume 442,07 eur. Navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil iba nárok na zaplatenie sumy 183,40 eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky úveru, ktorých splatnosť nastala v období od 20.9.2010 do 20.1.2011 a nárok na úrok z omeškania.

Súčasný pobyt odporcu sa v konaní nepodarilo zistiť, preto mu uznesením zo dňa 6.10.2014 č.k. 5C/86/2014-82 súd v konaní ustanovil opatrovníka podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Opatrovníčka odporcu rozhodnutie vo veci ponechala na úvahu súdu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 27.1.2006, Všeobecných obchodných podmienok („Všeobecné podmienky“), oznámenia o postúpení pohľadávky dňa 28.10.2009, zmluvy o postúpení pohľadávok, pokusu o zmier zo dňa 6.8.2013, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Odporca uzatvoril dňa 27.1.2006 s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a.s., zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver v sume 42.000,- Sk, t.j. 1.394,14 eur. V zmluve si dohodli pevnú úrokovú sadzbu 17,3% ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 9,56%. Odporca sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach po 1.105,- Sk, t.j. 36,68 eur, splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na deň 20.2.2006, konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.1.2011, splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Z návrhu navrhovateľa, ako aj prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že odporca neuhradzoval splátky riadne a včas a s plnením sa dostal do omeškania.

Dňa 15.10.2009 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok. Z prílohy k tejto zmluve vyplýva, že na navrhovateľa prešla aj pohľadávka voči odporcovi. Podľa údajov uvedených v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že pohľadávku tvorila suma vo výške 2.920,65 eur. Táto suma pozostávala z istiny 2.478,58 eur a úrokov z omeškania v sume 442,07 eur.

Listom zo dňa 28.10.2009 oznámil právny predchodca navrhovateľa odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Úver podľa údajov v zmluve sa stal splatný dňom konečnej splatnosti, t.j. 20.1.2009 a navrhovateľ listom zo dňa 6.8.2013 vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy 3.488,41 eur do 13.8.2013.

Navrhovateľ si v konaní voči odporcovi uplatnil iba nárok na neuhradené splátky, ktorých splatnosť nastala v období od 20.9.2010 do 20.1.2011 (t.j. splátky, ktoré ku dňu podania návrhu neboli podľa jeho názoru premlčané) v sume celkom 183,40 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok až do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.1.2011, čo po prepočte vyčíslil na sumu 2,84 eur a s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 183,40 eur od 21.1.2011 až do zaplatenia.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom .

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou označenou ako "Zmluva o splátkovom úvere", i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 v spojení s § 879j Občianskeho zákonníka. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia zmluvy uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zároveň je potrebné uviesť, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, i keď nie v celom rozsahu. Bolo nepochybne preukázané, že medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá spĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania tiež bolo zistené, že odporca podmienky zmluvy nedodrжал, dohodnuté splátky nesplácal riadne a včas. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok je zrejme, že odporca neuhradil právnemu predchodcovi navrhovateľa istinu v celkovej výške 2.478,58 eur a táto pohľadávka spolu s príslušenstvom v dôsledku postúpenia prešla na navrhovateľa. Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie posledných 5 neuhradených splátok, ktorých splatnosť nastala v období od 20.9.2010 do 20.1.2011 v celkovej sume 183,40 eur. Súd tento nárok považoval za dôvodný, keďže splátky s dátumom splatnosti od 20.9.2010 do 20.1.2011 odporca navrhovateľovi riadne a včas neuhradil. Vzhľadom k tomu, že odporca sa dostal s plnením do omeškania, vznikol navrhovateľovi aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Navrhovateľ si tento úrok vo výške 9% ročne z jednotlivých splátok v sume po 36,68 eur vyčíslil odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti až do dňa konečnej splatnosti úveru. Úrok z omeškania za toto obdobie predstavuje sumu 2,80 eur. Navrhovateľ si v návrhu tento úrok uplatnil v sume 2,84 eur (zrejme v dôsledku chyby v počítaní), preto súd nepovažoval nárok na úrok z omeškania vo výške 0,04 eur za dôvodný. Súd preto rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 186,20 eur (183,40,- eur + 2,80 eur) spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 183,40 eur od 21.1.2011 (t.j. odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru) až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa sumy 0,04 eur súd návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p.. V konaní mal navrhovateľ neúspech len v nepatrnej časti, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd mu preto priznal náhradu trov konania v sume celkom 210,80 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 194,30 eur (3 úkony právnej pomoci po 18,26 eur, 2 x paušál po 7,81 eur, 1 x paušál po 8,04 eur, cestovné osobným motorovým vozidlom na trase Martin - Prievidza a späť v sume 29,88 eur, náhrada za stratu času za č polhodiny po 13,40 eur, DPH 20% zo sumy 161,92 eur 32,38 eur) a iných trov v sume 16,50 eur (zaplatený súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania). Navrhovateľ si uplatnil nárok aj na odmenu za úkon „Námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníka dňa 20.1.2014“. Za tento úkon mu však súd odmenu nepriznal, pretože vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS pred vznesením námietky z konania vystúpil a súd navrhovateľa o tejto skutočnosti upovedomil. Navrhovateľ oznámenie prevzal 10.12.2013 a námietku voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania podal dňa 23.1.2014. Tento úkon navrhovateľa preto súd nepovažoval za účelný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.